

Mi smo 1%

Videli smo vas. Čuli smo vas. Sada vas već ima svuda. Znamo ko ste. Vi ste onih 99% koji protestuju protiv ekscesa kapitalizma i državnih zloupotreba. Vi ste onih 99% koji se zalažu za izborne reforme, društvene alternative, ekonomske subvencije i političke mere. Vi ste 99% uplašeni zbog gubitka budućnosti, zbog nemogućnosti da i dalje živite onako kako ste živeli do sada: posao, plata, stambeni krediti, penzija. Živi i pusti druge da žive, kao minimum. Karijera, kao maksimum. To je ono što tražite.

Ne želite da plaćate „krizu“; želite da se sve vrati na to kako je bilo. Neka niko ne isključuje ekrane koji su vam iz dana u dan isisavali iz života smisao i emocije, osuđujući ih na tugu pukog preživljavanja. I sve to tražite od vlada i banaka. Najzad, to je demokratija: vladari koji nisu zainteresovani za vlast već za opšte dobro, bankari koji nisu zainteresovani za profit već za sreću populacije. Kao u bajci, kao u nekom filmu.

Dok čekate na srećan kraj koji sporo dolazi, vi ne tolerišete one koji ne dele vašu obmanjujuću rezignaciju. Od Madrida do Atine, od Rima do Portlanda, pokazali ste se spremnim da zaustavljate, cinkarite i prebijate one gnevne, koji u institucijama ne vide garante slobode, već uzroke bede i ugnjetavanja. Vi cenite *vendetu* samo na bioskopskom platnu; u stvarnosti, bez maske, preferirate potčinjavanje. U suočavanju s društvom, punom mržnje, isto koliko i trulom, vi se zalažete za građanske, sračunate, učtive proteste. Proteste koji će uvek ostati na vašem nivou: na kolenima.

Sada znamo ko čini taj 1% koji toliko mrzite. Svojim kordonima, svojim uslugama poretku, svojim cinkarenjem, sasvim jasno ste pokazali ko je vaš pravi neprijatelj. To svakako nisu gazde i vladajuća klasa, kojima se obraćate s poštovanjem. To smo mi. Mi koji nemamo državu koju branimo ili poboljšavamo. Mi koji nemamo tržište koje štitimo ili eksploatišemo. Mi koji ne želimo da sprovodimo vlast, niti da se potčinimo ma kojoj vlasti. Mi za koje se život ne može svesti na otkucavanje kartica za radno vreme ili na zaštitu bankovnog računa. Mi za koje kriza nije počela s nedavnim spekulacijama na berzi ili zbog nesposobnosti onih koji danas sede u parlamentu, već sa samim življenjem u ovom društvenom poretku, u svim njegovim aspektima. Mi za koje su nesigurni svi dani u ovom svetu koji nismo želeli, u kojem se nikada nismo prepoznali i koji nas guši.

Ne želimo da imamo bilo kakve veze s vaših 99%. Sa vašim zahtevima za umerenijim kapitalizmom i dobrom Državom. Sa vašim političkim pristupom, koji moć i privilegije svodi na pitanje veličine kreditne kartice. Sa vašim nostalgичnim izviđačkim kampovima. S načinom na koji identifikujete neprijatelja, uzrok „nepravde“, koji tako postaje sve nejasniji i nematerijalniji, van našeg domašaja. S vašim rukama, koje se sve više otvaraju za političare, industrijalce i čuvare poretka, i postaju sve grublje prema pobunjenicima. Sa vašim sve slabijim akcijama, koje su postale samo mlaki prekidi unutar *status quo*. Ne, ne želimo vaše reforme, vaš kolaboracionizam, vaš otuđeni rad, vaše levičarske zahteve, podgrevane toliko mnogo puta da teraju na povraćanje.

Znamo koji su stvarni uzroci patnje koju trpimo: žeđ za vlašću, kult novca, ali i poslušnost koju oni traže – i dobijaju. Ti uzroci se reprodukuju u svakodnevnim životima ljudi, u njihovim postupcima, gestovima, odnosima koji se prepliću u društvu u kojem se svuda osećamo kao stranci. A ti uzroci – koje treba odbaciti, napustiti, uništiti – pronašli su svoje utočište u vašem pokretu. Nikada se nismo osećali kako kod kuće u 99% modernog života, stajali u redu za mrvicu, a vi ipak insistirate na odbrani 99% problema. Mi ćemo svoje mogućnosti iskoristiti na drugi način. Kroz nade, snove i akcije, koji s pravom nailaze na vašu osudu.

A vi, vi samo nastavite plovidbu okeanom univerzalnog ogorčenja. Podignite svoja jedra užadima birokratije i policije. Nastavite da delite svoj prostor i vazduh sa ološem koji je život na ovoj planeti učinio nemogućim i nepodnošljivim. Samo napred, plovite pravo ka novom sutra, s palubom prepunom jučerašnjih sranja. Nećemo se ukrcati na vaš brod, možemo samo iskočiti sa njega. Ostaćemo na našim splavovima, koje toliko prezirete, zato što su tako mali i lagani.

Ali, budite oprezni. Brod koji plovi s našim neprijateljima na palubi, suviše je lepa prilika da bismo je propustili. Smešno? Ne bojite se, jer mislite da nemamo snage da se popnemo na vašu lađu? Onda ne razumete. Mi ne želimo vaše zlato, ne želimo da vas preobratimo. Želimo da potonete, zajedno s vašim teretom smrti. Da bi se to desilo, nije potrebna neka veličanstvena flota; dovoljan je jedan *brulotto*.¹ Mali i lagan.

---

¹Splav ili čamac, natovaren zapaljivim materijalom, koji se slao na neprijateljske brodove. (Prim. prev.)

ATabula ARasa

Mi smo 1%

Preveli i priredili: *Fenjer* (Beograd, 2012), <http://fenjer.anarhija.org/mi-smo-1>

atabularasa.org